

ožge ali zastrupi. Nekaj uprav opasne-ga je, ako se človek poda doma v ko-palno sobo. Električne napeljave v bli-žini kopalnih banj so povzročile že ne-štete najhujše nesreče. Še ni dolgo, ko se je dotaknil neki mož v kopalnici v banji električne žice. Udar električne sile je kopalca tako presenetil, da se je pognal iz banje, skočil skozi okno in se ubil.

Mladega moža, ki se je vrnil po krat-ki odsotnosti domov, je izvoljenka pri pozdravu tako močno objela, da mu je zlomila dve rebri.

Drug zaljubljenec je plesal s svojo ljubico po sobi. Draga se je nagloma ozrla in pri tem je zadela z iglo v laseh ljubega v uho tako nesrečno, da je bil ob sluh na eno uho.

Mestni ljudje radi pobirajo po cestah stare podkve, jih obešajo nad vrata ali na stene v trdni veri, da prinese stara podkev srečo. Še ni dolgo, kar je padla težja podkev, ki je visela nad duri, zna-menitemu francoskemu učenjaku na glavo in ga je oropal udar železa na možgane spomina.

Ti vzgledi nas naj uverijo o resnič-nosti pregovora, ki pravi, da nas zade-ne vsikdar ona nezgoda, katere niti pričakovali nismo.

St. Janž pri Dravogradu. Tukaj je imelo ga-silno društvo veliko tombolo, ki je bila dobro obiskana od blizu in daleč. Akoravno nas tla-či neznosna gospodarska kriza, smo si vendar le naročili večji zvon, za katerega je pričel zbirati prostovoljne prispevke že prejšnji g. župnik Anton Mojžiček. Na obletnico inštalaci-je in za 30letnico mašništva g. sedanjega župnika Antona Esenko smo dobili večji zvon, po katerega smo šli v Dravograd na kolodvor dne 9. julija in ki je bil slovesno blagoslov-ljen dne 10. t. m. ob 10. uri dopoldne pri sv.

maši. Isto nedeljo kakor novi zvon je bila blagoslovljena tudi nova motorna brizgalna.

Razbor pri Slovenjgradcu. Da tukajšnji ob-čani ne bi tožili o brezposelnosti, smo se pre-tekli mesec »korajžno« vrgli na kuluk in do-bro popravili naše občinske ceste, za kar gre nekaterim, ki so se posebno trudili, lepa za-hvala! Tudi tukajšnji gostilničar g. Pečolar je dal delavcem precej zaslužiti, ker si stavi no-vo gospodarsko poslopje. V tukajšnjem šols-kem vrtu bi tudi lahko nekateri dobili delo — seveda pri svoji hrani!

Pameče pri Slovenjgradcu. Veste, kaj že go-vore pri nas vse Urške, Micke, Nežke, Fran-čeki in Janezi, pa kar vabijo vse, in pravijo, da gredo vsi v nedeljo dne 17. julija, ob pol štirih popoldne k Rotovniku v Pameče, kjer naši gasilci vprizore veseloigro v treh de-ja-njih »Poslednji mož«. To vam bo smeha na ko-že in zabave na kilometre. Po igri pa bo v Rotovnikovem sadovnjaku koncert s prosto zabavo. Zato naj prihitijo vse staro in mlado v luškane Pameče, da se tu pošteno in ceno razvedri. Tu bodo štartali vsi, ker tukajšnje gasilno društvo preskrbi vsakemu prost polet v vsemirje. To bo vsekakor novost. — Dne 25. julija obhaja naš farni patron svoj god. God sv. Jakoba pa obhajamo vsako leto na prijaz-nem in razglednem hričku sv. Ane, pamečke podružnice. Tu je krasna razgledna točka, kjer imaš razgled po Mislinjski, Labudski in Mežiški dolini in vidiš našo goro Urško, Ve-liko Kopo, Peco in za njimi Karavanke ter še mnogo gora. Bogato je tu oškodovan, kdor ljubi razgled, pa tudi tisti, ki pride na božjo pot. Na Jakobovo se tu že od 7. ure zjutraj na-prej vrše sv. maše, ob desetih pa je slovesna procesija z Najsvetejšim. Pričakuje se ta dan 5—6 duhovnikov, kateri bodo slovesnost še povečali. Tudi topiči bodo pokali. God sv. Ane pa se zopet slovesno obhaja ter bo tudi ta dan več sv. maš. Zato naj dne 25. julija prihitijo vsi Jakeci, dne 26. pa vse Anice, da tu proslavijo svoj imendan. Točila se bo tu izborna in ce-nena kapljica, k župci pa dobijo še ogromen kos mesa. Nedelja po Jakobovem pa je pri Sv. Ani »lepa nedelja«, dne 24. julija pa pri fari v Pamečah.

Devica Marija v Brezju. Prostovoljno gasil-no društvo v Devici Mariji v Brezju pri Mari-

boru priredi veliko dobrodelno tombolo v ne-deljo dne 17. julija 1932, ob treh popoldne na vrtu g. M. Lešnika.

St. Peter pri Mariboru. Novo trgovino z me-šanim blagom otvoril v hiši g. Sande s 15. ju-lijem gđ. Marica Penič, dozdaž uslužbena v trgovini svoje tete gospe Mire Penič v Mari-boru. — Suša se po poljih in travnikih že ze-lo čuti. Če ne bo kmalu dežja, ne vemo, kaj bo. No, imamo pa upanje, da bomo tudi dež še pravočasno dobili. — Igra »Pri kapelici«, ki se je vprizorila pri St. Petru, se bo pono-vila in sicer v Grušovi, tako da bodo tudi na-ši sosede imeli enkrat veseli dan.

Sv. Trojica v Slov. goricah. To vam je na Petrovo bilo nestrpne pričakovanja, potem pa še gledanja, začudenja in pritrjevanja! Ne-kateri so kar z odprtimi očmi in usti gledali in se čudili. Kaj pa se je vendar zgodilo? Eh, požarniki so prišli vkup od blizu in daleč in imeli na Petrovo po večernicah v našem trgu skupno vajo. Prišli so požarniki z motornimi brizgalnami z Desnic, od Sv. Lenarta, od Sv. Ane in s Pesnice; ročne brizgalne so pa imeli Trojičani in Bišanci. Pa so prišli še benediški, barbarski in antonjevski ognjegasci. In na plat zvona so pričele delovati brizgalne. To vam je brizgala voda po strehah, da se kar načuditi nismo mogli. Vse brizgalne so delovale brez-hibno in vsi požarniki so hitro in sigurno vr-šili odkazano jim delo pri brizgalnah in pri ceveh. Težko je dati prednost kaki brizgalni; pozneje so pričele delovati samo one brizgal-ne, ki so morale črpati vodo iz oddaljenejših mlak. Tega gasilskega nastopa so se med dru-gim udeležili g. Košir, zastopnik brizgaln ter brizgalnih potrebščin v Celju; potem g. Kranjc in g. Golob, načelnik in podnačelnik gasilske župe za mariborski srez levi breg ter g. dr. Weixl in dr. Gorišek od Sv. Lenarta. Zares je bil ta popoldan nekaj novega in podučnega za naše radovedne oči. — Na Petrovo se nam je prenovil naš cerkveno-konkurenčni odbor. Za novega načelnika je bil izvoljen g. Konrad Golob, za nove odbornike pa g. dr. Weixl ter kmeta Janez Kranjc in Karl Pravič. Za občino Osek pa še ni padla kocka, kdo bo prišel v ta odbor. Čaka pa naš cerkveno-konkurenčni od-bor sicer težko in neprijetno, vendar pa jako hvaležno delo popravljanja zunanjsčine naše

go pa usiljena popo-l-na abstinenca, ki raz-množuje le zločinstvo. Predsednik Butler je namreč voditelj onih treznih in razsodnih osebnosti, ki so za od-pravo alkoholne pre-povedi. Rockefellerje-va izjava je izzvala v enem taboru največjo razočaranje, v drugem pa nepopisno radost.

Tudi rekord.

Čuden rekord je do-segel ljubosumen za-škonski mož v Osh-kosch v severoameri-ški državi Wisconsin. Ob pol osmih predpol-dne je ustrelil iz lju-bosumnosti svojo že-no. Po krvavem de-ja-nju se je v avtomobi-lu odpeljal v 8 milj oddaljeni Oshkosch, kjer se je 20 minut po

velja, ko se je pojavil na bojišču izza dvobojev znani krščanski vitez v belem, v vetru plapolajo-čem plašču in z bujno okrašeno čelado. Že pogled na smrtonosca je razbegnil častnike od paše, ki je znal, da bo sedaj tudi po njem. Vitez je bil v par skokih z golim mečem v roki pri Hasanu, mu zasadi pogled v krvoločni obraz, kakor bi se hotel še enkrat uveriti, če ima opravka s pravim kristjanožerom. Niti tega pogleda ni vzdržal z rdečo svilo našemljeni trinog, stresel se je kakor trepetlika na polju, prestavil krivi meč iz desnice v levico in se pokrižal na dolgo od čela na prsa ter počez. Pavel je znal, da je strašni Hasan po-turica, a znamenje križa ga je toliko presenetilo, da je zadržal zamahljaj z mečem, da bi si bil na jasnem, če res nima mogoče pravega spokornika pred seboj. Trenotek vitezovega presenečenja je izrabil zvitez in lopnil na vso moč s sabljo po Pavlovi čeladi, katero bi bil preklal na dvoje, da ni bila iz najbolj odporne jekla ter vestno roč-no delo. S pomočjo hipne prevare prizadjan uda-rec ni dosegel nameravanega cilja. Hasan je obrnil z vso naglico hrbet ter planil s konjem

vred v reko. Pavel je sledil pasjemu sinu do bre-ga, vzel lok, ga opremil s strelco in razbral iz gneče potapljaajočih se ubežnikov z rdečo svilo ovitega gospodarja Bosne. Pušica je zadela po-turčenca od zadaj in mu prodrila do polovice skozi hrbet v prsa.

Obračun med Hasan pašo in orjaškim slo-venskim vitezom so videli od daleč razni kapi-tani krščanske vojske in med drugimi tudi Adam Ravbar s Krumperga. Ko je opravil Pavel svoje, je krenil po bojni ravni, da bi se pridružil svoje-mu oddelku.

Na desnem bregu Kolpe je bil še vendarle turški tabor in v njem dobrih 25.000 nedotaknje-nih vojakov! Ta bojna sila je bila v zelo ugodnem položaju in bi še bila lahko trikrat kos zmagoval-cem na otoku. Prizori popolnega poraza izbrane-ga moštva na levem Kolpinem bregu so tolikanj zmedli tudi turško taborišče, da so bili poveljniki ob oblast nad množicami moštva. Popolnoma zmešani in popadeni od obupa vsled nepričako-vanega udarca so zapalili taboriti smodnik. Veli-ke zaloge streliva so buhnile s strašnim bliskom,

farne cerkve. Upamo pa lahko z gotovostjo, da bodo naši možje tudi kos svoji nalogi. — Poročila sta se prejšnji teden vrta in vneta člana Marijinih družb Ludovik Žižek in Liza Lasbacher. Člani Marijine fantovske in dekliske družbe so jima pri cerkvi napravili prav lep sprejem. V imenu deklet je nevesto pozdravila prednica Micika Padovnik, v imenu fantov pa je ženinu želel vse najboljše v zakonskem življenju, predsednik Cenci Dvoršak.

Sv. Barbara v Slov. goricah. Drzen ropar vlovljen. Dne 1. t. m. je nosil poštni sel pošto od Sv. Lenarta v Slov. gor. k Sv. Barbari v Slov. gor. Steza pelje proti Sv. Barbari skozi lep gozd, kjer se je ropar zelo našemil z brkami in iz skrivališča napadel sela, ga vrgel s kolesom vred v gozd ter parkrat ustrelil, da mu je v strahu in trepetu odvezl s silo vso vrednostno vrečo z vsemi priporočenimi pismi in izginil. Ko je došel sel ves prestrašen na pošto, so vsi s puškami in orožniki leteli za roparjem ter preiskovali veliki gozd Pučenca, pa ves trud je bil zaman. Ropar je odnesel vrednostno vrečo s seboj, med potjo je srečal še štiri moške, si so povedali, da so srečali Ivana Ivanuša, ker je bil pa ta trgovski pomočnik, so vsi mislili, da nosi kaj za novo trgovino. Nemoteno je šel od mesta napada v pol ure oddaljen gozd pod Nedeljkom v občino Selce, kjer je pobral denar, a vrečo z vsemi pismi zavrgel v šumo, kar so šele danes dne 6. t. m. našli s pomočjo roparja. Ko je imel denar, je odšel k nekemu kmetu v Črmljenšek, da bi ga za 100 Din zapeljal na Ptuj in s tem se je v drugič izdal, rekoč: Ne povejte nikomur o tej vožnji. Od tu je šel na očetov dom pri Rogatcu, kjer je staršem pravil, da ima denar za nakup zgodnjega sadja. Od doma je šel v Zagreb, kjer je igral. Pri tem delu ga je zalotil detektiv in spravil v Maribor, od tam k Sv. Barbari, kjer je pod težo obtežljivih dokazov moral vse podrobnosti priznati. Danes v četrtek se še tu nahaja v zaporu. Vsa čast našemu komandiru Avgustu Lah za vrlo smotreno in uspešno zasledovanje!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Nenavaden požar smo imeli v četrtek po prazniku sv. Petra in Pavla: popoldne je v malem viharju parkrat nekoliko zagromelo in že je bilo v plamenih gospodarsko poslopje Lovrenca Be-

rariča v Spodnjih Pleterjah. Na srečo so požar takoj zapazili — sosedje prej kot domači — in se je vtila ploha; ako bi te ne bilo, bi bližnja skupina posestnikov brez dvoma postala zopet žrtev nesreče. — Naslednji dan je blizu tam zadela kap 74letnega preužitkarja Martina Klanjšeka. Malo poprej je še par znancev z njim govorilo; nato je hotel iti v hlev, pa je gredoč obležal — mrtev. Poprej je bil vedno zdrav in razmeroma krepak. Naj v miru počiva!

Polenšak pri Ptuj. Spet se malo oglasimo, da kdo ne poreče, da Polenšani nimamo nič več novic. O pa še kaj, samo da so bolj žalostne kot vesele. Hudo gospodarsko krizo še bolj in bolj veča suša, katera zadnji čas pritiska z vso silo tako, da ovenjuje in se suši vsevprek in žalostno je gledati porumenela polja in hribe. — Pretekli teden je v naši župniji na dveh krajih gorelo ter tudi vse do tal pogorelo in sicer: Alojzu Raušl iz Slomov in Antonu Šumenjak v Prerodu. Na kako gašenje ali omejitev ognja sploh ni bilo misliti, ker vsled velike suše so vse mlake po bregih prazne in suhe. Kako je ogenj nastal, se nikjer ne ve, gorelo je povsod po dnevu in pri obeh so ljudje rešili vse, le objekta hiše in gospodarskega poslopja, ki sta bila lesena in s slamo krita, sta pogorela do tal. Le sreča v nesreči pa je, da sta oba pogorela za večjo svoto zavarovanja, kar jima bo v veliko olajšavo pri postavitvi novih hiš. — Zadnji čas se je pri nas pojavila družba dolgoprstnežev, kateri vlečejo vse s seboj, kar jim pride v njihov neprosto-voljni objem. In kar ne morejo po noči, za to pa porabijo priliko po dnevu, ko so ljudje na poljskem delu. Težko so prizadeti Veršičovi v Polencih, kjer so pobasali za okoli 5 tisočakov vrednosti in sicer: pet lepih moških oblek, 2 srebrni uri, več klobukov in šolnov ter še par sto dinarjev gotovine, izkupiček za prodano telico in še nekaj drugih raznih reči. V vrhu Prerodu pa so ti skriti boljševiki kar že udomačeni in jih tudi še tako dobra vrata in ključavnica ne zadrži. Obiskali so že par vinskih kleti, kjer pa najraje pobašejo hudo slivovko ali pa tropinko. Tudi bivši minister g. Vesenjaki je bil deležen teh rokovernjačev v svojem vinskem hramu v Prerodu. Izdrli so iz oken močne železne križe ter mu iz sobe po-

brali posteljnino in nekaj obleke. S tem nasilnim činom so menda ti njegovih razmer dobro poznati rokovernjači slabo pokazali socialen čut nasproti bivšemu ministru socialne politike ter menda tudi ta rabar-boljševizem ne g. profesorja in tudi drugih ne zadovolji. Upamo in pričakujemo, da se bo oblasti enkrat posrečilo izslediti te nevarneže tuje imovine ter bo z njimi ostro in temeljito obračunala, enkrat za vselej.

Polenšak. Mlad, vesel fant Anton Muhič iz Lasigovec je stopil izpod domačega krova ter si poiskal šikano in brhko in precej petično družico-nevesto tam v prielškem Ljutomeru. Pridnemu naročniku in čitatelju ter prijatelju »Slovenskega Gospodarja« želimo in kličemo: »Bodi zadovoljen in srečen v tem novem stanu in lahek in sladek ti naj bo zakonski jarem!

Jurovci pri Sv. Vidu pri Ptuj. V nedeljo 3. julija smo pokopali mladeniča iz Tržca Ignacija Drevenšek. V petek je vozil seno iz Leskovca, pa je po nesreči prišel pod konje, ki so ga do smrti ranili. Priljubljeni fant je imel krasen pogreb. Do groba ga je spremljala velika množica. Pokopal ga je ob asistenci č. g. kaplana vlč. g. župnik, ki je spregovoril ob odprtem grobu par lepih besedi za slovo. V imenu tovarišev se je poslovil od pokojnega naš Gusti Purg, ki je v prelepem govoru obzaloval smrt tako priljubljenega tovariša. Vsem so solze zalivale oči, ko smo pokopali tako dobrega mladeniča. Naj počiva v miru!

Jurovci pri Ptuj. Naše prostovoljno gasilno društvo je priredilo na praznik sv. Petra in Pavla na vrtu tovariša Šmigoca efektno tombolo, katere čisti dobiček je namenjen za pokritje stroškov nove motorne brizgalne. Nudili smo našemu občinstvu priložnost do lepih dobitkov. Saj je obsegala naša prireditel 11 tombol in okoli 500 drugih lepih dobitkov. Vsa čast onim, ki so nam nudili svojo pomoč ter podpirali našo tombolo z raznimi darovi. Hvalevredno je, da društvu ni bilo treba kupiti 11 tombol, ampak samo tri prve. Ostalih osem pa je bilo podarjenih od dobrotnikov gasilnega društva. Prvo tombolo, moško kolo, je zadel posestnik Ožbalt Siter iz Lancove vasi in je daroval prostovoljno za društev 200 D. Drugo tombolo, žensko kolo, je zadela gdč. M.

gromom in oblakom v zrak. Turčini v taboru so pustili vse šotore, zaloge živeža, vozove, topove, puške in drugo orožje in je zbežal vsak na svoj kraj, kamor se mu je zdelo v prvih trenutkih najbolj varno.

Neverjetno porazen in popoln polom turških sil ob obeh bregovih Kolpe je pričel ter končal tekom ene dobre ure. Od 10.000 najboljših turških vojakov pod Hasanovim vodstvom na otoku si je otela golo življenje komaj ena desetina. Vsi drugi so bili postreljeni, ranjeni, ali pa jih je doletela smrt v zahrbtnih valovih Kolpe. V kako nepopisnem strahu je drvela turška vojska smrti v naročje, je razvidno iz tega, da je iskal rešitev v reki poleg glavnega junaka Hasan paše še tudi stari tiger, zvrniški Memibeg in devet višjih poveljnikov, ki so vsi utonili.

Ena ura je prinesla kristjanom osvoboditev Siska in zmago, o kateri ne bi bil upal nikdo v naprej niti sanjati! Saj zmagovalci skraja niti sami niso mogli verjeti, kaj in kam je razkadilo Turke. Vse brez izjeme je pripisovalo nedogleden uspeh nad ogromno premočjo božji pomoči na

Marijino priprošnjo. Izgube krščanske vojske so bile le malenkostne, od vitezov ni padel nobeden.

Turkov ni bilo po preteku ene ure nikjer, pač pa je ostal kristjanom tabor: z devetimi topovi na kolesih, med temi v povesti parkrat omenjena Kacijanarica, 10 zastav, dragoceno blago, živež, strelivo in mnogo velikih ladij.

Že pri prvem pogledu na zelo zelo bogati plen se je oprijela kristjanov strast po imetju. Vsak je vzel, kar je mogel in dosegel v naglici. Najbolj požrešni pri plenitvi so bili Nemci. Vse se je čudilo, da niso zadeli v taboru na več zlatih posod, dragocenosti in na znane turške zlatnike. Pozneje se je doznalo, da so bili med prvimi posetniki taborišča koj po pobegu Turkov Siščani. Nje so dolžili, da so si prilastili turško zlato, ki jim je tudi pripadalo po vsej pravici. Toliko je na zlati zadevi istina, da je poklical še isti večer po zmagi poveljnik Siska, kanonik Blaž Gjurač, viteza Pavla na stran in mu nekaj šepetal na dolgo.

(Dalje sledi.)

zločinu prostovoljno predal oblasti. Ob 10. uri je že imel državni pravdnik spisano obtožnico, ob pol 11. uri se je zagovarjal obtoženi pred sodnikom. Sodnik ga je obsodil, ker je dejanje brez kakkega izgovora priznal, tekom 5 minut na do smrtno ječo. Ravno opoldne so obsojenega predali v 22 milj oddaljeno kaznilnico.

Igra.

Oče vidi na vrtu, kako njegova otroka trgata z malega drevesca list za listom.

»Kaj pa vama pride na um? Saj mi uničujeta moje najlepše drevesce!«

Otroka: »Nič za to, midva se igrava jesen!«